P9_TA(2021)0295

Eiropas pilsoņu iniciatīva "*End the Cage Age*" ("Izbeigt sprostu laikmetu")

Eiropas Parlamenta 2021. gada 10. jūnija rezolūcija par Eiropas pilsoņu iniciatīvu "*End the Cage Age*" ("Izbeigt sprostu laikmetu") (2021/2633(RSP))

(2022/C 67/17)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Eiropas pilsoņu iniciatīvu (EPI) "Izbeigt sprostu laikmetu" (ECI(2018)000004), kura saņēma 1,4 miljonus apstiprinātu parakstu no visām toreiz vēl 28 ES dalībvalstīm un kura ir pirmā spēkā esošā EPI attiecībā uz lauksaimniecības dzīvniekiem,

— ņemot vērā 2021. gada 15. aprīļa atklāto uzklausīšanu par Eiropas pilsoņu iniciatīvu "Izbeigt sprostu laikmetu",

— ņemot vērā īpašo Eirobarometra aptauju Nr. 442 "Eiropiešu attieksme pret dzīvnieku labturību", kurā secināts, ka 82 % ES iedzīvotāju uzskata — saimniecībā audzētu dzīvnieku labturība būtu jāaizsargā labāk nekā tas tiek darīts tagad,

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 13. pantu,

— ņemot vērā Padomes 1998. gada 20. jūlija Direktīvu 98/58/EK par lauksaimniecībā izmantojamo dzīvnieku aizsardzību ([1]),

— ņemot vērā Padomes 1999. gada 19. jūlija Direktīvu 1999/74/EK, ar ko paredz minimālos standartus dējējvistu aizsardzībai ([2]),

— ņemot vērā Padomes 2008. gada 18. decembra Direktīvu 2008/119/EK, ar ko nosaka obligātos standartus teļu aizsardzībai ([3]),

— ņemot vērā Padomes 2008. gada 18. decembra Direktīvu 2008/120/EK, ar kuru nosaka minimālos standartus cūku aizsardzībai ([4]),

— ņemot vērā Eiropas Reģionu komitejas atzinumu par kopējo lauksaimniecības politiku, kas pieņemts 2018. gada 5. decembrī (CDR 3637/2018),

— ņemot vērā Eiropas Reģionu komitejas atzinumu par agroekoloģiju, kas pieņemts 2021. gada 5. februārī (CDR 3137/2020),

— ņemot vērā Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes (*EFSA*) 2019. gada 21. novembra zinātnisko atzinumu "*Health and welfare of rabbits farmed in different production systems*" ("Dažādās ražošanas sistēmās audzētu trušu veselība un labturība"),

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2017. gada 14. marta rezolūciju par lauksaimniecības trušu aizsardzības standartu minimumu ([5]),

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2018. gada 25. oktobra rezolūciju par dzīvnieku labturību, antimikrobiālo līdzekļu lietošanu un rūpnieciskās broileru audzēšanas ietekmi uz vidi ([6]),

— ņemot vērā Komisijas dienestu 2021. gada 31. marta darba dokumentu ""Eiropas Savienības dzīvnieku aizsardzības un labturības stratēģijas 2012.–2015. gadam izvērtējums" (SWD(2021)0077),

([1]) OV L 221, 8.8.1998., 23. lpp.
([2]) OV L 203, 3.8.1999., 53. lpp.
([3]) OV L 10, 15.1.2009., 7. lpp.
([4]) OV L 47, 18.2.2009., 5. lpp.
([5]) OV C 263, 25.7.2018., 90. lpp.
([6]) OV C 345, 16.10.2020., 28. lpp.

Ceturtdiena, 2021. gada 10. jūnijs

— ņemot vērā Eiropas Revīzijas palātas Īpašo ziņojumu Nr. 31/2018 "Dzīvnieku labturība Eiropas Savienībā",

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta izpētes dienesta 2020. gada novembra pētījumu "Izbeigt sprostu laikmetu: alternatīvu meklējumi",

— ņemot vērā Reglamenta 222. panta 8. punktu,

— ņemot vēra Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas rezolūcijas priekšlikumu,

A. tā kā LES nostiprina Savienības pilsonību un turpina pilnveidot Savienības demokrātisko darbību, cita starpā nosakot, ka katram pilsonim ir tiesības piedalīties Savienības demokrātiskajā dzīvē, izmantojot EPI;

B. tā kā būtu jāatzīst ne vien EPI nozīme ES politikas iniciatīvu un notikumu veidošanā, bet arī jāatzīst tas, ka iepriekšējās sekmīgās EPI nav ņemtas vērā;

C. tā kā LESD 13. pantā ir atzīts, ka dzīvnieki ir jutīgas būtnes; tā kā šajā pantā ir arī noteikts, ka, nosakot un īstenojot Kopienas lauksaimniecības politiku, Savienībai un tās dalībvalstīm ir jāvelta pienācīga uzmanība dzīvnieku labturības prasībām;

D. tā kā būtu jāatzīst augstie dzīvnieku labturības standarti, kas jau ir spēkā ES un kas ir vieni no pasaulē augstākajiem šīs jomas standartiem;

E. tā kā stratēģijā "No lauka līdz galdam" ir atzīts, ka steidzami ir jāuzlabo dzīvnieku labturība un jāpaplašina tās tvērums, uzsverot tās ieguvumus attiecībā uz dzīvniekiem, pārtikas kvalitāti, mazinot vajadzību lietot medikamentus un saglabājot biodaudzveidību, un ievērojot jaunākos zinātniskos ieteikumus;

F. tā kā Komisijas pasūtītajā Eiropas Parlamenta izpētes dienesta pētījumā "Izbeigt sprostu laikmetu: alternatīvu meklējumi" ir konstatēts, ka Eiropā ir iespējams izveidot brīvas turēšanas sistēmas, un ir ieteikti īstermiņa finanšu un politikas pasākumi un tiesību akti ilgtermiņa risinājumiem; tā kā šajā pētījumā ir apstiprināts, ka "ES var pārliecināties, ka ES nedrīkst importēt ES standartiem neatbilstošus dzīvnieku izcelsmes produktus";

G. tā kā ierosinātā EPI attiecas uz "simtiem miljonu ES lauksaimniecības dzīvnieku, kas lielāko dzīves daļu pavada sprostos";

H. tā kā truši ir dzīvnieki, kurus parasti tur sprostos, no tiem aptuveni 85 % — daudznodalījumu būros un 9 % — uzlabotos būros, savukārt 50 % dējējvistu 2019. gadā ES tika turētas uzlabotos būros, turklāt šī procentuālā daļa ir ievērojami lielāka vairākumā ES austrumu, centrālās un dienvidu daļas dalībvalstu; tā kā cūkkopības nozarē lielākais vairākums sivēnmāšu noteiktos reproduktīvā cikla posmos tiek turētas sprostos;

I. tā kā ierosinātās EPI nolūks ir uzlabot dzīvnieku labturību;

J. tā kā dzīvnieku turēšanu sprostos kā lopkopības sistēmu ir veidojuši vairāki faktori, proti: vajadzība atlasīt labākos dzīvniekus ģenētiskajai selekcijai, higiēnas apstākļu uzlabošana un labāka pārvaldība, kas nodrošināja automatizāciju, tādējādi efektīvāk izmantojot aizvien trūcīgākos darbaspēka resursus, lai kompensētu zemes cenas pieaugumu vai iekārtu izmaksas;

K. tā kā būtu jāatzīst dzīvnieku veselības un labturības sarežģītība; tā kā novietņu sistēmu konstruēšanā būtu jāņem vērā dažādu dzīvnieku īpatnības atbilstoši to vajadzībām;

L. tā kā katru gadu vairāk nekā 300 miljonu lauksaimniecības dzīvnieku daļu dzīves vai visu dzīvi pavada sprostos un ES ir nopietnas bažas par sprostos audzēto un turēto dzīvnieku labturību, jo sprostos dzīvnieki nav spējīgi pat stāvēt pilnā augumā, izstiepties vai apgriezties, turklāt sprostos turētiem dzīvniekiem ir liegta dabiska uzvedība;

M. tā kā lauksaimnieki ir veikuši lielus ieguldījumus, lai uzlabotu dzīvnieku labturību, un ieguldījumus vēl pilnībā nav atguvuši; tā kā šīs sistēmas kopīgi ir izstrādājuši lauksaimnieki, veterinārārsti, zinātnieki un nevalstiskās organizācijas, lai nodrošinātu atbilstību ikvienas sugas labturības prasībām;

N. tā kā būtu jāatzīst lauksaimnieku centieni ievērot tirgus nosacījumus un vienlaikus vajadzība gūt peļņu no tirgus, lai turpinātu investēt ilgtspējā;

O. tā kā būtu jāatzīst, ka pastāv risks dzīvnieku audzēšanu kopā ar galvenajām dzīvnieku veselības un labturības problēmām pārcelt uz trešām valstīm;

P. tā kā dzīvnieku novietņu sistēmu nomaiņa pret pilnīgām bezsprostu sistēmām prasīs papildu ieguldījumus un jo īpaši šīs pārejas sākumā izraisīs ražošanas izmaksu pieaugumu, ko radīs investīciju izmaksas, kas būs jāsedz lauksaimniekiem; tā kā vienmēr ir jāņem vērā lauksaimniecības dzīvnieku audzēšanas sanitārie jautājumi;

Q. tā kā 2019. gada beigās dalībvalstu deklarētie kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) kumulatīvie izdevumi dzīvnieku labturības pasākumam 2014.–2020. gadā bija tikai 1,15 % no KLP piešķīruma ([7]);

R. tā kā, veicot jebkādas novietņu sistēmu izmaiņas, būtu jālīdzsvaro vairāki ilgtspējas aspekti, t. i., dzīvnieku labturība, dzīvnieku veselība, vides aizsardzība un lauksaimnieku konkurētspēja;

S. tā kā pilnīgām bezsprostu sistēmām ir jānodrošina attiecīgs mikroklimats un tām jābūt piemērotām izmantošanai ikvienā ES ģeogrāfiskajā reģionā un visos klimatiskajos apstākļos, arī ekstremālos laikapstākļos;

T. tā kā dažas dalībvalstis jau ir pieņēmušas noteikumus, kas stingrāki par ES minimālajiem standartiem, un ir aizliegušas dējējvistām izmantot uzlabotos būrus, trušiem — daudznodalījumu būrus un uzlabotos būrus, sivēnmātēm — individuālos aizgaldus un atnešanās nodalījumus, savukārt citas dalībvalstis ir pieņēmušas pārejas tiesību aktus, kas stāsies spēkā vēlākais 2030. gadā;

U. tā kā pirms jebkādām novietņu sistēmu pārmaiņām ir jānovērtē nepieciešamās pārveides izmaksas gan īstermiņā, gan ilgtermiņā; tā kā ietekmes novērtējumā ir jāņem vērā nozaru vajadzības saistībā ar dzīvnieku sugām, kā arī ekonomiskie un sanitārie jautājumi;

V. tā kā novietņu sistēmu pārveide palielinās pārnēsājamu slimību izplatības risku dzīvniekiem un radīs dominējošā stāvokļa un konkurences izraisītu sociālu spriedzi, kas ietekmēs dzīvnieku veselību un varētu palielināt medikamentu nepieciešamību;

W. tā kā, lai veicinātu šādu nozīmīgu pāreju, ir jānodrošina pienācīgs finansiālo ieguldījumu atbalsts un kompensācijas, lai lauksaimniekiem kompensētu ražošanas izmaksas un zaudētos ienākumus;

X. tā kā kopējā lauksaimniecības politikā dzīvnieku labturība ir iekļauta kā īpašs mērķis un tāpēc dalībvalstis, piemēram, izmantojot Eiropas lauksaimniecības fondu lauku attīstībai, šo pieejamo finansējumu var piešķirt pārejai no dzīvnieku turēšanas sprostos;

Y. tā kā būtu jāatzīst, ka dažos gadījumos dažu veidu novietņu sprostiem dzīvnieku labturības ziņā ir vairāk priekšrocību, kas pārsniedz negatīvo ietekmi uz attiecīgajiem dzīvniekiem; tā kā jebkurā gadījumā sprostiem ir jābūt samērīgiem ar tajā ievietotā dzīvnieka izmēriem un mērķi, ko paredzēts sasniegt;

Z. tā kā Eiropas Revīzijas palāta Īpašajā ziņojumā par dzīvnieku labturību ES norādīja, ka dzīvnieku labturības mērķu sasniegšanai dalībvalstis nepilnīgi izmanto kopējās lauksaimniecības politikas instrumentus;

([7]) Komisijas 13. finanšu ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei par Eiropas lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA) — 2019. finanšu gads, https://eur-lex.europa.eu/legal-content/LV/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020DC0387&from=EN.

AA. tā kā gadu gaitā vairākās lauku attīstības programmās ir iekļauti dzīvnieku labturības noteikumi un sprostu izmēru uzlabojumi; tā kā šā pasākuma mērķis pēc noklusējuma bija iekļauts vairākās programmās, izmantojot sprosta vai būra izmēru palielināšanas pasākumus;

AB. tā kā, plānojot izmaiņas attiecībā uz juridiskajām saistībām par dzīvnieku novietnēm, ir jāņem vērā dzīvnieku labturības noteikumu īstenošanas līmenis dažādās ES dalībvalstīs un ir jāpieņem katrai sugai individuāla pieeja;

AC. tā kā Eiropas Savienība importē produktus, kas iegūti no dzīvniekiem, kuri ir audzēti apstākļos, ko faktiski nav iespējams pārbaudīt;

AD. tā kā ir pieejamas komerciāli dzīvotspējīgas alternatīvas sistēmas, kuras jau tiek izmantotas, piemēram, kūtis, brīvā turēšana un bioloģiskās sistēmas vistām, aploki uz grīdas un brīvā turēšana āra apstākļos vai bioloģiskās sistēmas trušiem, brīvās atnešanās vietas telpās un ārā un grupu novietņu sistēmas sivēnmātēm, kūtis un vairākstāvu sistēmas paipalām, kā arī grupu novietņu sistēmas teļiem,

1. prasa Komisijai līdz 2022. gadam sniegt informāciju par spēkā esošo ES dzīvnieku labturības tiesību aktu atbilstības pārbaudi;

2. aicina Komisiju izstrādāt visaptverošāku pārtikas politiku, lai atbalstītu pāreju uz ilgtspējīgāku pārtikas sistēmu, ņemot vērā tās ekonomiskās, sociālās un vides dimensijas, ar atbilstīgu atbalstu lauksaimniekiem, lai nepieļautu jo īpaši mazo un vidējo lauku saimniecību aiziešanu no lopkopības nozares un novērstu tās turpmāku koncentrāciju;

3. atzīst, ka vairākās dalībvalstīs jau tiek ieviesti sprostu lauksaimniecībai alternatīvi risinājumi; uzskata, ka būtu jāizstrādā, jāuzlabo alternatīvas sistēmas un jāveicina to ieviešana;

4. aicina Komisiju jaunās dzīvnieku labturības iniciatīvas stingri pamatot ar neatkarīgiem zinātniskiem pētījumiem, ņemot vērā arī jebkādu iespējamo negatīvo ietekmi, piemēram, slimību, krūšu kaula lūzumu vai kanibālisma riskus mājputnu audzēšanas nozarē;

5. aicina Komisiju saistībā ar pašreiz notiekošo Direktīvas 98/58/EK pārskatīšanu un saskaņā ar ES zaļo kursu un stratēģiju "No lauka līdz galdam" nodrošināt EPI "Izbeigt sprostu laikmetu" prasību pienācīgu transponēšanu;

6. mudina Komisiju novērst birokrātismu un regulatīvos šķēršļus, lai lauksaimniecības dzīvnieku audzētāji savās telpās varētu veikt vajadzīgās strukturālās pārmaiņas un integrēt jaunos dzīvnieku labturības noteikumus;

7. uzsver, ka ES pieaug sprostos neturētu, brīvās turēšanas apstākļos un organiskās sistēmās turētu dzīvnieku izcelsmes produktu tirgus, kā arī alternatīvu augu izcelsmes produktu tirgus.

8. norāda, ka ES pirmā ir aizliegusi izmantot noteiktu veidu lauksaimniecības dzīvnieku sprostus, proti, 2007. gadā ir noteikusi daļēju teļu sprostu aizliegumu, 2012. gadā — aizliegumu turēt dējējvistas daudznodalījumu būros, 2013. gadā — daļēju cūku aizgaldu aizliegumu un pilnīgu sprostu aizliegumu visās ES bioloģiskajās lauku saimniecībās;

9. atgādina, ka dažas dalībvalsti jau ir pieņēmušas valsts tiesību aktus, ar kuriem aizliedz noteiktus sprostu lauksaimniecības veidus, kas ir stingrāki nekā ES minimālie standarti, tāpēc steidzami ir vajadzīgs ES līmeņa tiesību akts, lai izbeigtu sprostu lauksaimniecību un visā ES lauksaimniekiem nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus;

10. aicina Komisiju ierosināt likumdošanas instrumentus godīgas un ilgtspējīgas lauksaimniecības nodrošināšanai un jo īpaši ierosināt pārskatīt Direktīvu 98/58/EK, lai ES lopkopības nozarē pakāpeniski izbeigtu sprostu izmantošanu, apsverot iespēju to pakāpeniski izbeigt līdz 2027. gadam;

11. uzsver, ka šāda pakāpeniska izbeigšana ir jāpamato ar zinātniski pamatotu ietekmes novērtējumu un jānodrošina pienācīgs pārejas laikposms;

12. aicina Komisiju pieņemt katrai sugai individuālu pieeju, kurā ņemtas vērā un novērtētas katra atsevišķā dzīvnieka īpatnības, lai novietņu sistēmas izveidotu atbilstīgi konkrētā dzīvnieka vajadzībām;

13. aicina Komisiju atkārtoti izvērtēt tirdzniecības nolīgumus ar trešām valstīm, lai nodrošinātu, ka tās ievēro tos pašus dzīvnieku labturības un produktu kvalitātes standartus;

14. uzsver, ka dzīvnieku skaita ziņā truši ir otra visvairāk audzētā suga ES, turklāt lielākais vairākums tiek audzēti sprostos, kas neatbilst labturības standartiem; šajā ziņā aicina Komisiju ierosināt īpašu ES tiesību aktu par lauksaimniecības trušu aizsardzības minimālajiem standartiem;

15. prasa veidot īsākas dzīvnieku un cilvēku uzturvielu piegādes ķēdes, dzīvnieku barībai un cilvēku uzturam izmantojot vietējā vai reģionālā mērogā audzētus proteīnaugus; norāda, ka stratēģija "No lauka līdz galdam" atbalsta ilgtspējīgāku dzīvnieku audzēšanu un īsāku pārtikas produktu piegādes ķēdes izveidi, kā arī godīgāku tirdzniecības politiku, kurā Eiropas standartiem ir ierādīta augstākā prioritāte;

16. atzīst pozitīvos pasākumus, ko pēdējos gados ir veikusi ES, panākot visaptverošus dzīvnieku labturības apstākļu uzlabojumus, aizliegumu turēt sprostos konkrētus lauksaimniecības dzīvniekus un sprostu aizliegumu visā bioloģiskajā lauksaimniecībā;

17. atzinīgi vērtē labāko praksi, ko jau ieviesušas vairākas dalībvalstis, pieņemot valsts tiesību aktus, kas ir stingrāki par ES dzīvnieku labturības minimālajiem standartiem, proti, ar kuriem aizliedz noteiktus sprostu lauksaimniecības veidus; mudina visas dalībvalstis steidzami pieņemt pasākumus, lai veicinātu sprostu lauksaimniecības aizstāšanu ar alternatīvām bezsprostu sistēmām;

18. aicina Komisiju atbalstīt lauksaimnieku centienus uzlabot dzīvnieku labturību, jo īpaši, izmantojot ES zaļo kursu, KLP stratēģiskos plānus un stratēģiju "No lauka līdz galdam", lai novērstu konkurētspējas zudumu un vēlāk — ražošanas pārcelšanu no ES un valstīm ārpus ES, kurās ir zemāki dzīvnieku labturības standarti; uzskata, ka būtu jānodrošina, lai visas ES ražošanas sistēmas varētu ieguldīt līdzekļus ilgtspējā un dzīvnieku labturības uzlabošanā;

19. aicina Komisiju iesniegt priekšlikumus, kas aizliegtu pīļu un zosu nežēlīgo un nevajadzīgo piespiedu barošanu aknu pastētes (*foie gras*) ražošanai;

20. aicina dalībvalstis atbalstīt lauksaimniekus un lopkopjus, vajadzības gadījumos sniedzot konsultācijas un nodrošinot apmācību, lai atvieglotu pāreju uz bezsprostu sistēmām;

21. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt visu ES importēto lauksaimniecības pārtikas produktu efektīvu kontroli un muitas pārbaudes, lai nodrošinātu kvalitātes un drošības prasību un ES dzīvnieku labturības standartu ievērošanas savstarpīgumu un stiprinātu Eiropas lauksaimniecības nozares konkurētspēju pasaules tirgū;

22. atkārtoti uzsver, ka visos ES tirdzniecības nolīgumos ir svarīgi iekļaut obligātas tirdzniecības un ilgtspējīgas attīstības sadaļas, lai garantētu, ka izvirzītie paaugstinātie regulējuma mērķi atbilst ES tirdzniecības politikai un ka tos ievēro valstis ārpus ES, kuras parakstījušas tirdzniecības nolīgumus ar ES;

23. uzsver, ka tirdzniecības un ilgtspējīgas attīstības sadaļās būtu jāņem vērā arī harmonizētie ražošanas standarti, jo īpaši dzīvnieku labturības jomā;

24. uzskata, ka godīgas tirdzniecības politika, kas nodrošina vienlīdzīgus konkurences apstākļus, palīdzēs nodrošināt augstāku Eiropas standartu ievērošanu; tādēļ mudina Komisiju aktīvāk rīkoties, lai nodrošinātu importēto pārtikas produktu kontroli;

25. uzstāj, ka visiem dzīvnieku izcelsmes produktiem, ko importē ES, vajadzētu būt ražotiem pilnīgi atbilstīgi attiecīgajiem ES tiesību aktiem, arī attiecībā uz bezsprostu lauksaimniecības sistēmu izmantošanu;

26. mudina Komisiju nodrošināt pietiekamu atbalstu un pārejas periodu, lai lauksaimnieki un lauksaimniecības dzīvnieku audzētāji varētu pakāpeniski pielāgoties pārmaiņām, tomēr, lai atvieglotu pāreju, ņem vērā lauksaimnieku ieguldījumu ciklu, kā arī finansēšanas mehānismus, vienlaikus saglabājot ES lauksaimniecības pārtikas ražošanas nozares konkurētspēju un sociālo noturību;

27. uzskata, ka šis atbalsts un pārejas periods ir jānodrošina, pirms tiek ierosinātas jebkādas izmaiņas tiesību aktos attiecībā uz dzīvnieku un cilvēku sanitāro prasību ievērošanu un darba ņēmēju aizsardzību, lai novērstu teritoriju pamešanu un lauksaimniecības dzīvnieku audzēšanas izbeigšanu (jo īpaši tas attiecas uz mazām un vidējām lauku saimniecībām, kurām nav pietiekamu līdzekļu, lai attiecīgi pielāgotos pārmaiņām);

28. atkārtoti uzsver, ka Komisijai ir jāatbalsta lauksaimnieki patērētāju izglītošanas jomā un jāpalīdz informēt par spēkā esošajiem augstajiem dzīvnieku labturības standartiem; tādēļ aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt pienācīgu finansiālo atbalstu un norādījumus, lai iesaistītajiem Eiropas lauksaimniekiem nodrošinātu vienmērīgu pārkārtošanos;

29. uzsver, ka lauksaimniecības dzīvnieku audzēšanas nozare ir ļoti dinamiska un spēj pielāgoties gan tiesību aktu, gan patērētāju vēlmju izmaiņām; tomēr uzsver — lai tas būtu iespējams, nozares centieni ir jāatalgo ar tiešo atbalstu, tādējādi panākot, ka netiek apdraudēta ražošanas ilgtspēja un lauku saimniecību dzīvotspēja;

30. uzsver, ka pārtikas apritē ir ārkārtīgi svarīgs taisnīgs izmaksu un ieguvumu sadalījums un tirgus loma lauksaimnieku ilgtspējas uzlabošanā; šajā ziņā uzskata, ka, izmantojot dzīvnieku labturības marķējumu, varētu apliecināt, ka piegādes ķēde no lauku saimniecības līdz galdam ir apņēmusies palīdzēt sasniegt EPI "Izbeigt sprostu laikmetu" mērķus, vienlaikus nodrošinot atbilstīgas cenas;

31. uzsver, ka ir svarīgi atbalstīt lauksaimniekus un palīdzēt viņiem pāriet uz ilgtspējīgāku lauksaimniecību, nodrošinot pienācīgus konsultāciju un apmācības pakalpojumus, stimulus un finanšu programmas, lai lauku apgabalos palīdzētu saglabāt attiecīgu dzīves līmeni un konkurētspēju, veicinot ieguldījumus un pārtikas piegādes ķēdes organizēšanu, stiprinot mazos vietējos pārstrādes uzņēmumus un atbalstot īsu piegādes ķēdi;

32. prasa Komisijai popularizēt dzīvnieku labturību starptautiskā līmenī un vadīt iniciatīvas, lai veicinātu informētību valstīs ārpus ES, cita starpā veicot tādus pasākumus kā savstarpējās palīdzības uzlabošana un paātrināta informācijas apmaiņa starp kompetentajām iestādēm visās dalībvalstīs un valstīs ārpus ES;

33. atgādina, ka lauksaimniecības dzīvnieku saimniecības ir inovatīvas vietas, kas pastāvīgi investē infrastruktūras un metožu uzlabošanā, lai ņemtu vērā jaunākos zinātniskos datus un patērētāju vēlmes;

34. prasa attīstīt attiecīgu pieprasījuma tirgu, kurā par augstāku cenu būtu iespējams tirgot visus produktus, kas ražoti atbilstīgi augstākiem kvalitātes standartiem;

35. aicina Komisiju, lai paātrinātu pakāpenisku sprostu lauksaimniecības izbeigšanu, iesniegt iespējamās pārkārtošanās programmas, kā arī ar izpildi saistīto izmaksu aprēķinu;

36. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.